

Livre de Samuel II

Chapitre 6

א ויסף עוד דַוד אֶת כַל בַּחור בִישְׁרָאֵל שְלשִים אָלֶף.

ב וַיִקֶם וַיִּלֶךְ דָּוד וְכַל הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִבַּעְלֵי ְיהוּדָה לְהַעְלוֹת משָם אֵת אֲרוֹן הָאֶלֹהִים אֲשֶׁר נִקְרָא שֵׁם שֵׁם ְיהוָה צְּבָאוֹת ישֵׁב הַכְּרָבִים עָלָיו.

ג<u>ו</u>ירְכָבּו אֶת אָרוּן הָאֶלֹהִים אֶל עְגָלָה חֲדָשָה וַישָאָהו מִבֵּית אָבִינָדָב אָשֶר בַּגִבְעָה וְעָזָא וְאַחְיוֹ בְּנֵי אָבִינָדָב נֹהָגִים אֶת הָעְגָלָה חֲדָשָה. וְעָזָא וְאַחְיוֹ בְנֵי אָבִינָדָב נֹהָגִים אֶת הָעְגָלָה חֲדָשָה.

ד וַישָּׂאָהו מִבֵּית אָבִינַדָּב אָשֶׁר בַּגִּבְעָה עִם אֲרוֹן הָאֶלֹהִים וְאַחְיוֹ הֹלֵךְ לִפְנֵי הָאָרוֹן.

ה ְוּדָוד ְוּכָל בֵּית יִשְׁרָאֵל מְשַּחֲקִים לִפְנֵי ְיהַוָה בְּכל עֲצֵי בְרוּשִים וּבְכִּנרוֹת וּבִנְבָלִים וּבְתֻפִּים וּבִמְנַעַנְעִים וּבְצֶּלְצֶלִים.

ו וַיִבאו עַד גֹרֶן נָכוֹן וַיִּשְלַח עָזָא אֶל אָרוֹן הָאֶלהִים וַיִּאחֶז בּוֹ כִּי שַׁמְטוּ הַבָּקֵר.

ז וַיחַר אַף יְהָוָה בְּעָזָה וַיִּכֵהוּ שָם הָאֱלֹהִים עַל הַשַּל וַיִּמָת שָם עם. אַרון הָאֱלֹהִים.

ח ַױחַר לְדָוד עַל אֲשֶׁר פָּרַץ יְהוָה פֶּרֶץ בְּעֻזָּה וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם הַהוּא פֶּרֶץ עָזָה עַד הַיוֹם הַזֶּה.

Questions au Rav Dayan (tome 5)

Ces questions, vous vous les êtes posées un jour, ou vous vous les poserez dans l'avenir...

ָט וַירָא דָוד אֶת ְיהַוָה בַּיוֹם הַהּוֹא וַיֹּאמֶר אֵיךָ יָבוֹא אֵלַי אָרוֹן ְיהַוָה.

י ְולֹא אָבָה דָוד לְהָסִיר אֵלָיו אֶת אָרוֹן ְיהָוֹה עַל עִיר דָּוד וַיִּטֵּהוּ דָוד בִּית עבֵד אֶדוֹם הַגִּתִּי.

יא וַישֶב אָרון ְיהָוּה בֵּית עבֵד אֶדם הַגִּתִּי שְלשַה חֶדָשִים וַיבָּרֶךְ יהוָה אֶת עבֵד אֶדם וְאֶת כַּל בֵּיתוֹ.

יב וַיִּגַד לַמֶּלֶךְ דָּוד לֵאמר בֵּרַךְ יְהַוּה אֶת בֵּית עבֵד אֶדם וְאֶת כַּל אָשֶר לוֹ בַּעֲבור אָרוֹן הָאֱלֹהִים וַיִּלֶךְ דָּוד וַיִּעַל אֶת אָרוֹן הָאֱלֹהִים מִבֵּית עבֵד אֱדם עִיר דָּוד בְּשִׁמְחָה.

יג וַיהִי כִּי צַעֲדו נשְאֵי אֲרוֹן ְיהוָה שִׁשָּה צְעַדִים וַיִּזְבַּח שור ומְרִיא.

יד ְוּדָוד מְכַרְכֵּר בְּכָל עז לִפְנִי ְיהוָה וְדָוד חָגור אֵפוד בַּד.

ָטו וְדָוד וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל מַעְלִים אֶת אֲרוֹן יְהוָה בִּתְרוּעָה וּבְקוֹל שוֹפַר.

טז ְוהַיה אֲרוֹן ְיהוָה בָּא עִיר דָּוד וּמִיכַל בַּת שָׁאוֹל נִשְּקְפָּה בְּעַד הַחַלוֹן וַתֵּרֶא אֶת הַמֶּלֶךְ דָוד מְפַזֵז וּמְכַרְכֵר לִפְנִי ְיהוָה וַתִּבֶּז לוֹ בְּלִבָּה.

יז ַוִיבִאּו אֶת אֲרוֹן ְיהָוָה וַיִּצְגּו אֹתוֹ בִּמְקוֹמוֹ בְּתוֹךְ הָאֹהֶל אֲשֶׁר נָטָה לוֹ דָוד וַיִעַל דָוד עלוֹת לִפְנִי ְיהָוָה וּשְׁלָמִים.

יח וַיַּכַל דָּוד מֵהַעְלוֹת הָעוֹלָה וְהַשְּׁלָמִים וַיִּבָרֶךְ אֶת הָעָם בְּשֵׁם יְהָוָה צְּבָאוֹת.

יט וַיחַלֵק לְכַל הָעָם לְכַל הָמוֹן ישְׂרָאֵל לְמֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה לְאִישׁ

Questions au Rav Dayan (tome 5)

Ces questions, vous vous les êtes posées un jour, ou vous vous les poserez dans l'avenir...

חַלַת לֶחֶם אַחַת ואֶשְפַּר אֶחָד וַאֲשִישָׁה אֶחָת וַיִּלֶךְ כַּל הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ.

כ וַישָב דָוד לְבָרֵךְ אֶת בֵּיתוֹ וַתֵּצֵא מִיכַל בַּת שָאוּל לִקְרַאת דָּוד ותאמֶר מַה נִכְבַד הַיוֹם מֶלֶךְ יִשְׁרָאֵל אֲשֶׁר נִגְלָה הַיוֹם לְעֵינֵי אַמְהוֹת עֲבָדָיו כְּהִגָּלוֹת נִגְלוֹת אַחַד הָרֵקִים.

כא ויאמֶר דָוד אֶל מִיכַל לִפְנֵי ְיהוָה אָשֶר בַּחַר בִּי מֵאָבִיךְ וּמְכַּל בֵּיתוֹ לְצַוֹת אתִי נַגִיד עַל עַם ִיהוָה עַל יִשְׁרָאֵל וִשְּחַקִּתִּי לִפְנֵי ִיהוָה.

כב וּנְקַלֹתִי עוֹד מִזֹאת ְוֹהַיִיתִי שַּפָל בְּעֵינַי ְוֹעִם הָאֲמָהוֹת אֲשֶׁר אָמַרְתְּ עִמָּם אִכָּבֵדָה.

כג ולמיכַל בַת שַאול לא הַיה לַה יַלֵד עַד יום מותַה.

- 6,1. David rassembla de nouveau toute l'élite d'Israël, trente mille hommes,
- 6,2. Et, suivi de tout ce peuple, il se mit en marche du côté de Baalé-Yehouda pour en faire venir l'arche du Seigneur, à laquelle est imposé le nom, le nom même de l'Eternel-Cebaot, qui siège sur les chérubins.
- 6,3. On plaça l'arche du Seigneur sur un chariot neuf, et on la transporta hors de la maison d'Abinadab, située sur la colline; Ouzza et Ahyo, fils d'Abinadab, conduisaient ce chariot neuf.
- 6,4. Ils la voiturèrent depuis la maison d'Abinadab, située sur la colline, en accompagnant l'arche du Seigneur; mais Ahyo marchait en avant de l'arche.
- 6,5. David et toute la maison d'Israël jouaient, devant le Seigneur, de toutes sortes d'instruments de bois de cyprès: harpes, luths, tambourins, sistres et cymbales.
- 6,6. Comme on arrivait à l'aire de Nakhôn, Ouzza s'élança vers l'arche du Seigneur et la retint, parce que les bœufs avaient glissé.
- 6,7. La colère du Seigneur s'alluma contre Ouzza, et il le frappa sur place pour cette faute; et il mourut là, à côté de l'arche de Dieu.
- 6,8. David, consterné du coup dont l'Eternel avait frappé Ouzza, donna à ce lieu le nom de Péreç-Ouzza, qu'il porte encore aujourd'hui.
- 6,9. David, ce jour-là, redouta l'Eternel et dit: "Comment l'arche de l'Eternel viendrait-elle chez moi!"
- 6,10. Et David n'osa faire amener chez lui, dans la Cité de David, l'arche du Seigneur, et il la fit diriger vers la

Questions au Rav Dayan (tome 5)

Ces questions, vous vous les êtes posées un jour, ou vous vous les poserez dans l'avenir...

maison d'Obed-Edom, le Ghittéen.

- 6,11. L'arche du Seigneur demeura trois mois dans la maison d'Obed-Edom, le Ghittéen, et le Seigneur bénit Obed-Edom et toute sa maison.
- 6,12. Le roi David, ayant appris que le Seigneur avait béni la maison et tous les biens d'Obed-Edom à cause de l'arche divine, y alla, et fit transporter l'arche divine de la maison d'Obéd-Edom à la Cité de David, avec des réjouissances.
- 6,13. Quand ceux qui portaient l'arche du Seigneur avaient avancé de six pas, on immolait un taureau et une bête grasse.
- 6,14. David dansait de toutes ses forces devant le Seigneur; il était vêtu d'un éphod de lin.
- 6,15. Et David et toute la maison d'Israël escortaient l'arche du Seigneur avec des cris de joie et au son du cor.
- 6,16. Comme l'arche du Seigneur entrait dans la Cité de David, Mikhal, fille de Saül, regarda par la fenêtre, vit le roi David sautant et dansant devant le Seigneur, et elle en conçut du dédain pour lui.
- 6,17. Or, on introduisit l'arche du Seigneur et on l'installa à sa place, dans le pavillon que David avait dressé pour elle; et David offrit, devant l'Eternel, des holocaustes et des rémunératoires.
- 6,18. Lorsque David eut achevé d'offrir ces sacrifices, il bénit le peuple au nom de L'Éternel-Cebaot,
- 6,19. Fait distribuer à tout le peuple, à toute la multitude d'Israël, hommes et femmes, à chacun un gâteau de pain, une pièce de viande et une mesure de vin; et tout le peuple se retira, chacun chez soi.
- 6,20. David rentra pour bénir sa famille; Mikhal, fille de Saül, vint à sa rencontre et dit: "Combien s'est honoré aujourd'hui le roi d'Israël, se donnant en spectacle aux servantes de ses serviteurs, comme eût pu le faire un homme de rien!"
- 6,21. David répondit à Mikhal: "C'est devant l'Eternel, qui m'a élu de préférence à ton père et à tous les siens, en m'instituant prince du peuple de Dieu, prince d'Israël, c'est devant l'Eternel que j'ai dansé et danserai encore;
- 6,22. Et volontiers je m'humilierai davantage et me ferai petit à mes propres yeux; pour ces servantes dont tu parles, c'est auprès d'elles que je me glorifierai!"
- 6,23. Mikhal, fille de Saül, n'eut pas d'enfant jusqu'au jour de sa mort.

Questions au Rav Dayan (tome 5)

Ces questions, vous vous les êtes posées un jour, ou vous vous les poserez dans l'avenir...